

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Idyllivm V. Moyses Expositvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

Ecce tibi calathis legerunt lilia plenis
 Marrès atque nurus: Tyrios potura colores
 Vellera Bethlemiæ certant tibi nere puellæ.
 Mittit mella Thabor: Libanus tibi spirat amomo:
 Ducit in Engaddi tibi montibus vva colorem.
 Sed neque de terrâ missum Galaditide munus
 Aspernare, pedum nodis atque ære decorum,
 Quod dedit Obededon, & cùm daret, Hoc manus,
 inquit,
 Ista gerat, quæ semesam extorquere leoni
 Non timuit prædam, faucesque inuasit hiantes;
 Digna manus scepro. Sed sint sua scepra Sauli,
 Et quâcumque volet regnet sublimis in vrbe:
 Regnat in vrbe Saul; rex nobis David in agris.

IDYLLIVM V.
 MOYSES EXPOSITVS.

Argumentum.

Infans à matre expositus Nilo committitur.

AD PETRVM VANDER BEKE,
 IN PROVINCIALI FLANDRIÆ SENATV REGI
 CATHOLICO A CONSILIIS.

Oppida sint aliis; campi mihi ruraque curæ.
 Flumina me teneant: tenuerunt hæc quoque
 Moyfen,
 Et vitam & nomen, fluitans in gurgite summo,
 Debuit his olim: fluitantem gurgite summo

Musa

Musa refer Moysen, primus qui pangere carmen
Instituit, tenuique gregem mulcere cicutâ.
Iam fetum Rachobeta suum sub luminis oras
Ediderat, iam mater erat, sed pœnitet esse:
Et mallet nullum, quàm, quem seruare tyranni
Iussa vetant, natum. Quantò formosior infans,
Tantò maiori premitur luctuque, metuque.
Ergò perire sinat, vitæque in limine primo,
Quem peperit, mitti patiatur piscibus escam?
Idcircone decem tulerit fastidia mensûm,
Et fuerit duro partus defuncta labore?
Nil Pharao iubeat crudelius. Ut graue tandem
Cesset opus laterum, cessent immitia lora,
Et scuricæ, & fustes; instat fors durior illis.
Ipse puer quouis magis exactore fatigat
Infaustam nimiùm matrem. Quodcumque moueri
Audit, qui sobolem rapiat, qui mittat in vndas,
Aduentare putat: nec quid fugiatque, petatve,
Nec quid agat, certum est. Virget rex, regius ades
Lictor obit: prodit sese vagitibus infans.
Sic, lupus interdum cum iam ferus ambit ouile,
Balatum ignari tollunt sub matribus agni.
Quid faciat? præter questus, solamen inane,
Nil habet in promptu: nec adhuc hos edere tutum.
Rêsne, rogat tacitè, nimij foret illa fauoris,
O Superi, si, qui seruiles crescat in vsus,
Sitque miser mecum, puerum seruare daretis?
O vbi, quem vates nunc expectare iubebant,
Ille sui vindex populi, qui compleat omnem
Prodigiis Memphim, qui terram ducat in illam
Assertos hinc Hebræos, vbi fata beatas
Promittunt sedes, & mella fluentia campis?

B ;

Illius

Illius aduentum, nisi spe nos ludat inani,
 Quàm fuit optandum non hoc præuerrere partu !
 Sic ait, & vano nequidquam fluctuat æstu,
 Atque animum nunc huc, nunc anxia diuidit illuc.
 Cùm tandem: Quod non aliunde, à fluctibus, inquit,
 Speremus; quemque infantis seruire tyrannus
 Exitio voluit, quaramus in amne salutem.
 Dixerat, & lento fiscellam è vimine textam
 Inducit cerâ, ac patientem reddit aquarum.
 Ter puerum immisura fuit: ter victa dolore
 Destitit: haud aliter tamulandum imponeret vrna.
 Postquam pauca dedit tamquam suprema iacenti
 Oscula, flens flentem Superis committit & vndis.
 Vade, ait, infelix (agilemque à litore corbem
 Impellit trepidante manu) fluuioque secundo
 Labere. Si pereas, non me spectante peribis;
 Si Superis curæ es, quam me tibi ferre negarunt,
 Nilus opem præstet, Nilum sensisse putares:
 Sic substernit aquas, sic summo leniter alueo
 Commissum sibi portat onus. Narat ille pericli,
 Nuper vt in cunis, securus. Fiscina quantum
 Parua vehit fati! qui sic narat, arbiter olim
 Vndarum legem ponet fluuiisque marique.
 Huius ad imperium decurret in æquora Nilus
 Decolor, & fluctus mirabitur ire cruentos.
 Huius ad imperium refugi maris vnda dehiscet,
 Et via diducto pandetur sicca profundo.
 Arduus hinc stabit gurges suspensus, & illinc:
 Securi pedites imis gradientur arenis.
 Tantùm aliquis, quo nunc agit in discrimine, præstet
 Sit misero, & forti tribuat superesse fut uræ.